

TGM: Kikérem magamnak

2015 március 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Hvg.hu interjúsorozatában kelet-európai civil közéleti személyiségek beszélnek a rendszerváltásról. Elsőként Spiró György szólalt meg, amivel ki is váltotta Tamás Gáspár Miklós éles kritikáját.

Már régóta szkeptikusan nézem a MAGYARÍRÓ nevű entitás kulturális és politikai szereplését. Ennek az

entitásnak a tekintélye teljességgel megalapozatlan. Az 1980-as években hat hónap alatt több jelentős irodalmi mű jelent meg, mint a rendszerváltás óta eltelt negyedszázadban összesen.

Akkoriban remekekről is csípszen írt a kritika, manapság meg nyelvtani hibákból és trágárságokkal lepezett giccses motyogásokból összeábdált izékről is himnuszokat olvasunk, a kordivat szerint megtzdelve a tárgyra nem tartozó Deleuze- és Agamben-hivatkozásokkal. A műbírálatok egyszeren pályázati ajánlások, amelyekkel a kiadó a szponzorokhoz, támogatókhoz és állami döntnökökhöz fordulhat. Rádióműsorokban az édeskés ájtatosság hangján megfogalmazott imákat hallhatunk, amelyeket unalmas féltehetségekhez intéznek olyan kritikusok, akiknek magánéletükben Flaubert se elég jó.

A MAGYARÍRÓ még azt se vette észre, hogy az ún. szépirodalom ma épp oly jelentéktelen, mint a XVII. században – mondjon valaki nagy francia novellistát a XXI. század elejér?! –, ez nem az a korszak, amelyben a fikció meg az ún. líra, amelyeket Magyarországon még mindig a leprimitívebb élményesztétika és formabravúr-kultusz közhelyeivel szokás a „szépre szomjazó” tanárné és kietlen életrendezvénylátogatók jobbra érdemes torkán lenyomni a bárzsingba, bárminé érdekességgel rendelkezhetik.

Spiró György ártatlan benne, hogy valamikor pompás és elragadóan idegesítő regényeket írt – Kádár-kori szerző, s a Kádár-korban még volt „nagy irodalom”, s abban a konjunktúrában? góler? s hosszútávú futó volt. Beszél mindenféle szláv és egyéb nyelveken, s ettől Hunniában kiharcolhatta magának – a MAGYARÍRÓ érinthetlensége mellett – az okos fiú rangját, azaz az OGYE tiszteletbeli tagságát. Ennek köszönheti, hogy tiszteletteljes interjúk készülnek vele, mint például [ez](#). Ebben a népszerűségre és össznézeti sikerre esélyes nyilatkozatban a jeles szerző alulról üti a Mandiner híres kommentel?inek szellemi és erkölcsi színvonalát. (Az ön hentese, taxisof?rje, vízvezeték-szerel?je, az ön alkalmi útitársa a zónázón azért ennél szubtilisabb.)

Ugyan kérem, mondja a jelenkori klasszikus, [a rencerváltás a szokványos nagyhatalmi játszmák...](#) – nem is folytatom, mert az ásitás könnyeit?l nem látom a képerny?t. Már csak a rózsadombi paktum hiányzik, vagy esetleg az, hogy Soros csinálta az egészet a Moszaddal és a KGB-vel. A *rencerváltás* leprázása – olyan apróságok elhanyagolásával, mint a világméret? piaci fordulat, beleértve a keleti tömb ún. reformpolitikáját – a MIÉP-es bácsiktól a trolin az ál-újbaloldali tüntetésszervez?k tudatlan frázistömegéig rendkívül népszerű azon a homloklebeny-irtott Magyarországon, ahol magyarázat helyett b?nbakokat szokás keresni. És találni. Magam is értekeztem a *rencerváltás* kudarcáról, s ezt sikerült (másoknak) belesuvasztani az egyetemes Bogár László-i diskurzus (amelynek példaszer? dokumentuma ez a Spiró-interjú) kontrafaktuális rossz végtelenjébe (minden összeesküvés mögött egy másik összeesküvés húzódik meg), úgyhogy megbántam, hogy akár három szót ummantottam erről az elátkozott témáról.

A MAGYARÍRÓ másik, maradandóan közhelyteremt? gesztusa a „fordított rasszizmus”: az öngyarmatosító és öngy?löl? traccsolás „a keleties mentalitásról” – amelyet szellemtörténeti biccentés kísér a török/orosz hódoltság orientalizáló sebeir?l és b?neir?l – , és hát persze kit érdekel, hogy a MAGYARÍRÓ két percen belül ellentmond önmagának, amikor a lezsírozott *rencerváltás* fogalmi keretében öne zsenír vállon veregeti a h?sies lengyeleket, akik bezzeg (nem úgy, mint mink, szolgálalk? hun-avar-szittyák) kivívták azt a marha nagy szabadságot, amelynek

segedelmével pont olyan német- és oroszellenes sovíniszta klikket sikerült édes hazájuk tetejére ültetniük, mint mindig. (Nem szólva a Solidarno?? nemes hagyományáról, amelyb?l logikusan következik ugyebár a legagresszívabb munkás- és népellenes politika.)

Pazar élc az az illúziórombolás, amely nem létező illúziókat rombol, és komornyikilag kiszolgálja a kiábrándult közvélemény földalmahodott alattvalói cinizmusát. Hallják már azt az országos recsegést, amelyet az elmeszesedett bólogató nyakszirték produkálnak? Van-e ámulatorosabb, mint a bálványromboló hiperkritikai kesernyesség MAGYARÍRÓI fioritúraival el?adott sanyarú banalitás?

Ah, édes Spiróm, ön megragadta a korézés grabancát, egyben eredetinek mutatkozott, kemény férfinak, aki nem érzékenyül el mindattól, amit?l senki más se. Esedezem, vigyázzon egészségére, még szükség lesz önre.

[A cikk eredetije itt olvasható!](#)

Tamás Gáspár Miklós - www.hvg.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló